

ærede Medlem for Aarhus nordre Valgkreds (Sabroe). Den højtærede Formand vil tillade mig at sige, at i Dag er det Sabroes Dag; jeg skal straks igen slaa over i den parlamentariske Betegnelse af det ærede Medlem. Trods de Kanter og Overdrivelser, vi alle kender, og som vel sagtens hans nærmeste har et skarpere Blik for end vi andre, er dette ærede Medlem opfyldt af en Tro og en Ild, der hjælper ham over mange Skuffelser, og som giver sig Udtryk af den Art, at der vist ikke er nogen i denne Sal, som ikke af og til har følt, at han kunde unde sig selv i samme Grad at være i Besiddelse af disse Egenskaber, der fører det ærede Medlem over saa meget. Jeg vil have Lov til i Dag at sige dette, at naar vi enstemmigt skal til at vedtage dette Lovforslag — jeg vil gerne have Lov til at tilføje, at det er mig en usædvanlig stor Glæde at være Medlem af det høje Ting paa det Tidspunkt, da vi vedtager dette Lovforslag, og at have bidraget mit dertil — er hans Initiativ og hans Veltalenhed en af de Ting, der staar bag Stemningen, der medfører denne Lov.

Jeg skal med disse Ord anbefale at stemme for Fællesudvalgets Indstilling og for Lovforslaget i den Skikkelse, det derefter vil faa.

H. L. Møller: Jeg skal i stor Korthed føje min Anbefaling af Fællesudvalgets enstemmige Indstilling til de øvrige Ordføreres og ligesom de udtale min Glæde over den fuldkomne Enighed, der har været i Fællesudvalget om denne store og betydningsfulde Sag, som nu faar sin lykkelige Afslutning. I Modsætning til foregaaende ærede Talere skal jeg ikke dvæle ved, hvem der har maattet give mest efter, og hvem der har triumferet under disse sidste Forhandlinger, men kun henvise til, at den Overenskomst, der er blevet sluttet i Fællesudvalget, er sluttet netop paa de Punkter, som jeg fremhævede ved første Behandling her forleden Dag. Der er sket det, at den Grænse for Trang, som er blevet sat ind i Landstingets Affattelse af Lovforslaget, er blevet gjort lidt mere elastisk, den er blevet udvidet ved Bestemmelsen om, at en Enke ikke udelukkes fra Hjælp, selv om hun i Formue har 500 Kr. for hvert Barn under 14 Aar udover 4,000 Kr. Endvidere er den blevet gjort lidt mere elastisk derved, at der indrømmes et vist Spillerum for et Skøn. Endelig er Overenskomsten sluttet paa det

Punkt, at de understøttede Enker nu ikke som efter Landstingets Affattelse udelukkes fra Hjælp af Hjælpekasserne, i hvert Fald ikke i Sygdomstilfælde. Der er ganske vist den Begrænsning, at det kun er i Sygdomstilfælde, Hjælp af Hjælpekasserne ikke udelukker fra Børneunderstøttelse. Men jeg har dog vistnok Ret i den Betragtning, at disse Sygdomstilfælde vil være de $\frac{9}{10}$ af alle de Tilfælde, hvor der overhovedet bliver Tale om, at Enker skal nyde Hjælp af Hjælpekasserne.

Maa jeg endnu blot tilføje, at nu er altsaa de faste Takster for Understøttelse indført i vor Forsørgelseslovgivning, og det er et stort og vigtigt, om end nyt og uprøvet Omraade. Det er jo muligt, at der gennem denne Lov, naar den føres ud i Livet, kan blive indhøstet nyttige og vigtige Erfaringer om, hvorledes faste Takster vil virke paa Forsørgelsesomraadet, Erfaringer, som maaske vil kunne komme til Nytte, naar man skal revidere andre og ældre Forsørgelseslove, f. Eks. Loven om Alderdomsunderstøttelse. Der kan vel ikke være Tvivl om, at naar den bliver optaget til Revision, vil ogsaa Spørgsmaalet om frit Skøn eller faste Takster blive taget op til Overvejelse, og saa kunde det være, at de Erfaringer, man nu kommer til at gøre med Enkeloven, kunde komme til Nytte.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Saavel den ærede Ordfører (Brorson) som det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (Ivar Berendsen) ønskede en Udtalelse af mig om det Spørgsmaal, hvorvidt en Enke, som modtager Hjælp af Hjælpekassen, inden det bliver afgjort, om hun skal have Underholdsbidrag i Henhold til Lov om Understøttelse til Børn af Enker, kan faa Understøttelse efter denne Lov. Jeg bestræber det som en Selvfølge, at den Omstændighed, at Enken støttes af Hjælpekassen, inden det er endeligt afgjort, om hun skal have Hjælp i Henhold til denne Lov, ikke er en Hindring for, at hun faar det af Hjælpekassen. Jeg tror overhovedet ikke, der kan være nogen Tvivl om den Ting. Det er intetsteds slaaet fast, at en Enke ikke senere skal kunne faa Enkehjælp, naar hun ikke har faaet det lige straks efter Mandens Død. Selv om der hengaar lang Tid, hvori hun søger at klare sig uden at gøre Brug af denne Lov, vil hun, naar hun ikke mener længere at